

482. MOLNÁR ERIK TÁVIRATA KÁROLYI MIHÁLYHOZ

(Budapest, 1948. június 1.)

Követ sürgősen nyilatkozzék Magyar Távíratok Iroda tudósítójának Vámbéry-ügyről.¹ Erőteljes szavakkal bélyegezze meg magatartását. Különösen sajtónyilatkozatát és annak Amerika Hangjára vonatkozó részét.

KÜM irattára. Párizsi táviratok (eredeti tisztázat)

¹ L. e kötet 484. sz. levelét.

483. RÁKOSI MÁTYÁS KÁROLYI MIHÁLYHOZ

(Budapest, 1948. június 10.)

Kedves Barátom!

Köszönettel vettem május 31-i soraidat és a levedben foglalt igen érdekes információkat. Ami a háborúra vonatkozó „legjobb informátorok” véleményét illeti, már 1945 óta hozzá vagyok szokva, hogy egy usque két éven belülré biztosan megjövendölik a háborút. Ha ezt a szokásukat 20-25 évig folytatják, úgy azt hiszem, nincs baj. Annyi bizonyos, hogy Mindszenty egyetlen reménye az adott viszonyok között a háború. A napokban lefolyt püspöki konferencián Mindszentynek egyetlen érve az volt, hogy novemberben ez a rezsim már úgysem létezik, ennél fogva nem érdemes vele tárgyalni. Egy úgynevezett katolikus közéleti tényező keserűen mondta nekem, hogy 1943 óta folyton ezzel a novemberi dátummal operál. Enyhítő körülménynek azt hozta fel, hogy 1943-ban, 1944-ben ugyanígy és ugyanilyen biztonsággal emlegette a V1-t és a V2-t.

Ezen a téren, ha szabad így kifejeznem magam, mi defenzívában vagyunk, a szó szoros értelmében csak visszaütünk. Hogy sor kerül-e Mindszenty letartóztatására, az természetesen politikai kérdés. Erősen meggondolandó, mert nehezen jön helyébe egy ilyen vakul vagdalódzó, sorozatos politikai hibákat elkövető és 30 évre visszamenően lekompromittált múltú egyén. Ebből a szempontból nem is olyan rossz ellenfél. Az államosítás elhatározott dolog, a jövő héten megtörténik, miután a kálvinistákkal megegyeztünk. Rajta leszünk természetesen, hogy mint eddig, a jövőben is a suaviter in modo¹ politikát vigyük.

Az amerikaiak hat héttel ezelőtt felajánlották, hogy üljünk le tárgyalni, és az összes vitás kérdéseket közvetlenül, barátságos tárgyalással intézzük el. Nyomatékkal, mint konciliális gesztust felszabadítottak a washingtoni követség részére 700 000 dollárt. Mi azonnal készeknek nyilatkoztunk, természetesen az összes sérelmeink felsorolása mellett. A tárgyalások a lengyelországi utunk, azaz kb. július 20. után meg is indulnak. Ez a tény azt mutatja, hogy ősre az amerikaiak valami különöset nem készítenek elő, különben nem volna értelme a tárgyalásoknak. Egyébként ugyancsak „feltétlenül beavatott” amerikai körökben az volt a meggyőződés, hogy májusra „valami nagy dolog” készül. Valószínű az idegháború egy ballonja volt.

Gauquié egy roué, aki tartok tőle, hogy azért dicsér engem előtted agyba-főbe, mert reméli, hogy ez valamilyen formában visszakerül hozzám. Amennyire meg tudjuk állapítani, a hivatalos jelentései nem egészen vágnak ezzel egybe.

Böloni barátunkra vonatkozólag: én is örülök, hogy jobb helyzetbe kerül, bár az utolsó időben anyagilag el volt látva.

Mi itt most nyakig el vagyunk foglalva az egyesülési kongresszussal. Utána jön a lengyel-magyar szerződés, vele párhuzamosan az iskolák államosítása, úgyhogy Péter-Pálíg mozgalmas lesz az ország.